

Oksekød, medens Formindskelsen i Udførsel af levende Kreaturer andrager henved 4 Millioner Pund; i Virkeligheden er derfor Kødeksport forøget med ca. 4 Millioner Pund i Aar mod i Fjor trods det, at vi have maattet forlade den for os bekvemste Maade med at udføre levende Kreaturer og have maattet gaa over til Udførsel af slagtet Kvæg. Jeg skal slutte- lig tilføje, fordi det er et Punkt, der har været behandlet her i Rigsdagen med ret levende Interesse, nogle Oplysninger vedrørende Udførslen over Frederikshavn til Norge. Der blev ved Fordelingen af Bevillingerne til Slakterierne fremhævet, at der var en Mulighed, i Særdeleshed for Nordjylland, men ogsaa for Jylland i det hele for at blive af med en Del Kød ved at forsende det fra Frederikshavn til Christiania Fjord. Det har vist sig, at man i saa Henseende ikke er bleven skuffet, idet Udførslen af Kød fra Frederikshavn til Norge udgjorde 320,000 Pund i 1896, 594,000 Pund i 1897; i 1898 udgjorde det 1,906,000 og i de første 8 Maaneder af 1899 2,138,000 Pund. Det viser sig ogsaa, at medens viovre i Norge i Fjor stode meget langt tilbage for Sverige med Hensyn til Indførsel af Kød, idet der nemlig fra Sverige blev indført 12,033 Kroppe mod 3,840 fra Danmark, saa ere vi allerede i den første Halvdel af 1899 komne højere op end Sverige. Jeg har tilladt mig at give disse enkelte Oplysninger, idet jeg gaar ud fra, at en Del af Tingets Medlemmer kunde have Interesse af dem.

Det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Blem) gik dernæst over til at omtale Udførslen af fremmed Smør som dansk. Han anførte, at efter hans Overbevisning fandt der en ret betydelig Udførsel Sted af fremmed Smør under dansk Mærke. Han erkendte, at Varemærkeloven af 27de April 1894 navnlig i dens § 4 giver ret strenge Bestemmelser for at forhindre sli g falsk Mærkning, men paa den anden Side udtalte han, at han troede ikke, at Loven var effektiv. Det er naturligvis ikke muligt for mig her at udtale mig om, hvorvidt der finder Misbrug Sted. Der foreligger selvfølgelig ikke nogen som helst statistiske Data i saa Henseende. Det er altsaa nærmet et Skøn om, hvorvidt man kan antage, at Loven ikke bliver overholdt men bliver omgaaet. Jeg har dog i saa Henseende noget at holde mig til men skal dog forud bemærke, at jeg erkender fuldt ud Berettigelsen af, at danske Smør-producenter forlange, at kun dansk Smør maa mærkes med dansk Mærke. Jeg ind-

hentede Erklæring fra Inspektøren ved Smør- og Margarinekontrollen om, hvorvidt der efter hans Mening finder Misligheder Sted i saa Henseende. Inspektøren udtaler, at strengt taget har Kontrollen kun Ret til at udtage Prøver, men paa den anden Side har der aldrig været nægtet Kontrol- len, naar den har henvendt sig til Smør- eksportørerne, alle ønskede Oplysninger om, ogsaa fra hvilke Lande Smørret stammer; dette kan jo ikke afgøres ad kemisk Vej men kun ved Opgivelser enten fra Told- væsenet eller vedkommende Forhandler selv. Altsaa Inspektøren har gennem Oplysninger fra selve Eksportørerne søgt at faa Klarhed paa dette Forhold og har ment i saa Hen- seende at have mødt al ønskelig Velvilje, men han mener dog ogsaa ad andre Veje at have nogen Kontrol med, hvorvidt en Omgaaelse af Loven af 27de April 1894 finder Sted. I den Henseende fremhæver han, at han har ofte Lejlighed til at kontrolere, at Smør, der kommer fra svenske Mejerier med Stednavne, som kunde give Anledning til, at de betragtes som danske, er blevet ommærket med Bogstaver. Dette er jo tilladeligt. Det er kun, naar Smørret mærkes med „danish produce“ eller danske Stednavne, at det falder ind under Vare- mærkelovens § 4. Ligeledes har han over- bevist sig om, at Smør fra de Lokaler, hvor der kun forhandles fremmed Smør, ved Bortførslen ikke har været mærket som dansk, og endvidere modtager Kontrollen her i Danmark stadig fra Konsulent Faber nøjagtige Meddelelser om Mærkningen af de Fustager, af hvilke der er udtaget Prøver i England, og ved Henvendelse til vedkom- mende Eksportør her i Landet er det saa gennem hans Bøger altid blevet konstate- ret, at kun dansk Smør har baa ret Mærket „danish produce“ eller danske Stednavne. Endelig tilføjer han, at han ser en Garanti mod Misbrug af Loven deri, at han ikke kan tro, at Ulovlighed kan finde Sted, uden at saavel Kontorister som Arbejdere maa vide det, og han tror, at i saa Tilfælde vilde det komme til Kontrollens Kundskab, og han slutter med at udtale — jeg anfører udtrykkelig, at det er Inspektørens Ud- talelse — at ifølge de Erfaringer, Kon- trollen har gjort ved jævnlig og paa ube- stemt Tid at udtage Prøver af Eksport- smør, hvorved Kontrolering af Mærkerne heller ikke kan undgaas, anser han det for sikkert, at Varemærkeloven fuldt ud overhol- des og ikke tør omgaaes. Jeg skal tilføje, at jeg har sendt Skemaer ud til Toldsteder omkring i Landet, hvori der skulde anføres, hvorledes enhver Fustage Smør er mærket,